

Минулося й не вернеться!
Лиш тяжко, гірко споминать!..
Ог кожний з нас обернеться
на шлях свій!.. Нічого й казать...
Ти ще й забудеш, заведеш
гніздо своє, І будеш жить)
весь вік у щастю, й не спімнеш
мене!.. Я ж буду проклинать
свій вік і тим, що ти забула,
мов скарбом своїм, дорожитьь.

Львів, д. 7 марта 1896

Вперше надруковано в збірці Олександра Козловського «Мирти і кипариси», Львів, 1905.
Текст наводиться за збірником [Олександр Козловський. Поезії](#). — Бібліотека поета.
Радянський письменник. — Київ, 1966